

DRIESSCHE, Albert van (Grembergen 16 mei 1885 – Sint-Niklaas 19 augustus 1961).

Was voorzitter van de flamingantische studentengilde Jong maar Moedig aan het Heilige-Maagdcollege te Dendermonde. Deze gilde organiseerde in 1901 een Rodenbachzitting met Frans van Cauwelaert als gastspreker. In zijn retoricajaar (1904) schreef Van Driessche zijn eerste letterkundige bijdrage in *De Student* onder de schuilnaam van Berto van Kalderkerke. Dit pseudoniem zou hij jaren later nog gebruiken. Van 1904 tot 1910 was hij student geneeskunde aan de Katholieke Universiteit Leuven. Hij was lid van de Waaslandse club De Raap en werd voorzitter van de Oost-Vlaamse gilde. Hij was actief in het Vlaamsch Verbond, lid van *Met Tijd en Vlijt*, schreef voor *Ons Leven* en trachtte met de hoofdredacteur Jef van den Eynde de gilden geestelijk te verheffen en flamingantischer te maken. In het jaar 1908-1909 vierde de universiteit haar 75ste jubelfeest. Het Vlaamsch Verbond zong toen voor de hoogwaardigheidsbekleders *De Vlaamse Leeuw* en riep om "Vlaams aan de hogeschool". Ook Van Driessche deed mee aan die actie en zwaaide er de verbondsvlag. Als gevolg daarvan werd het Verbond door de academische overheid opgeheven en moest het zijn werking clandestien voortzetten. Van Driessche maakte ook de zware conflicten mee tussen de Vlaamse en Waalse bond naar aanleiding van de nieuwe petten die de Vlaamse studenten voortaan droegen als teken van hun Vlaamse bewustwording. Later zou hij in een interview beweren dat de katholieke Vlaamse studentenbeweging hem de kracht heeft gegeven om in zijn verdere leven het Vlaamse ideaal verder na te streven.

Na zijn studies te Leuven en zijn specialisatie te Parijs vestigde Van Driessche zich in Grembergen. Hij schreef toen bijdragen voor *Dietsche Warande en Belfort*, *Nieuwe Wegen*, *Excelsior*, *Nieuw Vlaanderen*, *Jong Dietschland*, *Vlaamsche Arbeid* en *De Standaard*. Tijdens de Eerste Wereldoorlog vluchtte hij naar Engeland, waar hij werkzaam was in een ziekenhuis voor borstlijders. In 1917 werd hij als legerarts in Frankrijk opnieuw geconfronteerd met tuberculose. Na de oorlog zou hij zich verder specialiseren in de genezing van deze ziekte en werd een internationaal befaamd arts. In 1919 vestigde hij zich in Sint-Niklaas. Hij bleef actief in de V.B. vooral als auteur van talrijke bijdragen voor verscheidene flamingantische tijdschriften en als geliefd redenaar. In 1939 werd hij titelvoerend lid en van 1952 tot 1953 voorzitter van de Koninklijke

Vlaamse Academie voor Geneeskunde van België (KVAGB). Vele flaminganten klopten bij hem aan voor advies, want hij had in allerlei kringen talrijke relaties. Zijn literair werk evolueerde van impressionistische, zwaarmoedige verhalen naar psychologisch verfijnde proza. In 1913 zou hij de prijs van de provincie Brabant verdienen voor zijn werk *Uit donkere dagen*.

WERKEN: *Een grote dag*, 1904; – *Uit donkere dagen*, 1913; – ‘In Memoriam Jef van den Eynde’, in *Ons Leven*, jg. 41 (juni 1929); – *Na het spreekuur*, 1936.

LITERATUUR: B. van Riet, ‘Albert van Driessche’, in *Nieuw Vlaanderen* (4 oktober 1941); – ‘Bijdrage tot de geschiedenis van de Academie, toespraak van de voorzitter naar aanleiding van de 75ste verjaardag van Albert van Driessche’, in *Jaarboek van de KVAGB* (1960), p. 69-74; – V. van Mechelen, ‘Lofrede over Albert van Driessche’, in *Jaarboek van de KVAGB* (1963); – M. Cordemans, ‘Albert van Driessche’, in *NBW*, I, 1964; – *De stad Sint-Niklaas. Een doorbraak van historie naar toekomst*, 1971.

SANDRA MAES